

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6Csp/109/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520202069
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:8520202069.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom Mgr. Vladimírom Gurkom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, pr. zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, Bratislava proti žalovanej: G. W., nar. XX.X.XXXX, bytom U. č. XX, XXX XX U., pr. zast.: JUDr. Marián Gelenecky, advokát, Garbiarska 20, 064 01 Stará Ľubovňa v konaní o zaplatenie 3 690,30 eur s príslušenstvom taktó

rozhodol:

I. Súd z a s t a v u j e konanie v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy vo výške 557,08 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, vystupujúca ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 3 690,30 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo žalovanej sumy od 29.5.2018 do zaplatenia a nahradil mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel dňa 19.7.2016 zmluvu o pôžičke č. 6237098/7570502906 (evidenčné číslo zmluvy/príp. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 5 000 eur. Žalovaná mala podľa zmluvy splácať pôžičku v 60 mesačných splátkach po 127,74 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 7 664,40 eur. Do dnešného dňa uhradila sumu 2 849,71 eur. Vzhľadom na porušenie povinností žalovanej platiť splátky riadne a včas, žalobca listom zo dňa 28.3.2018 - predžalobná upomienka vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo ani v dodatočne poskytnutej lehote, žalobca dňa 19.5.2018 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 23.5.2018. Žalovaná doposiaľ dlžné splátky neuhradila. Celkový dlh žalovanej predstavuje sumu 3 690,30 eur. Žalovaná mala ku dňu podania žaloby uhradiť žalobcovi sumu 6 472,93 eur (21 splátok po 127,74 eur + suma po zosplatnení vo výške 3 790,39 eur). Po odpočítaní úhrad žalovanej vo výške 2 849,71 eur a pripočítaní nákladov spojených s vymáhaním vo výške 67,08 eur činí dlh 3 690,30 eur. Zmluvnú pokutu si žalobca neuplatnil.

3. Na preukázanie svojich tvrdení pripojil k žalobe notársku zápisnicu spísanú u notárky JUDr. Ľubici Floriánovej č. N 3283/2017, NZ 54215/2015, NCRIs 55029/2015 zo dňa 11.12.2017, zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 7570502906 zo dňa 19.7.2016 s prílohami, predžalobnú upomienku zo dňa

28.3.2018, doklad o jej doručení žalovanej, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.5.2018 a prehľad splátok a úhrad.

4. Na výzvu súdu na špecifikáciu uplatňovanej pohľadávky a zápočet úhrad právny zástupca žalobcu reagoval vyjadrením, v ktorom uviedol, že na istinu bola z úhrad žalovanej započítaná suma 1 376,78 eur, preto na istine ostal dlh 3 623,22 eur, na úroky bola započítaná suma 1 472,93 eur, v dôsledku čoho dlh na úroku je 0 eur. Ďalej zopakoval vzorec, ako dospel k žalovanej sume, ako ho uviedol už v žalobe. Trval preto na žalobe. K svojmu vyjadreniu pripojil tabuľkový prehľad (zrejme z interného systému žalobcu) zápočtu jednotlivých úhrad na istinu, úroky a ďalšie nároky.

5. Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadrení k žalobe ju považovala za nedôvodnú. V prvom rade nesúhlasila s tvrdením o výške jej úhrad, pretože okrem splátok uvedených v zozname splátok predložených žalobcom uhradila do podania žaloby ďalšie splátky v celkovej výške 725,74 eur a po podaní žaloby vo výške 120 eur, teda celkovo 845,74 eur. Celkovo teda uhradila žalobcovi sumu 3 695,42 eur. Ďalej uviedla, že uzavretú zmluvu je potrebné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, preto musí byť v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Tento úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) uvedeného zákona, a to dobu trvania zmluvy, ktorá v zmluve bola uvedená podľa žalovanej nesprávne bez určenia časového rozpätia alebo dátumu. V zmluve absentujú aj podmienky upravujúce čerpanie úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) uvedeného zákona, nie sú uvedené predpoklady pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) uvedeného zákona (absentuje vzorec doplnený konkrétnymi údajmi), zmluva tiež neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) uvedeného zákona (nie je uvedený údaj o rôznych úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru). Takisto uviedla, že jej nie je známa skutočnosť, na základe ktorej žalobca dospel k dátumu, od ktorého požaduje úroky z omeškania. Žalobca odoslaním oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru obyčajnou zásielkou, porušil ustanovenia zmluvy o úvere, a to čl. IX, ods. 12, bod 12.2. zmluvy o úvere. Takéto oznámenie žalovanej nebolo doručené. Žiadala preto predložil doklad o jeho doručení, v opačnom prípade je oprávnený požadovať úroky z omeškania od podania žaloby. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je jej skutočný dlh 1 304,58 eur. Navrhla žalobu zamietnuť.

6. K svojmu vyjadreniu pripojila prehľad platieb na úver z účtu vo VÚB, a.s.

7. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v replike uviedol, že zmluva podľa neho obsahuje všetky náležitosti, a to aj s poukazom na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. K rozpisu splátok poukázal na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR (NS SR) sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018, kde je jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. K náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, podľa ktorého v zmluve nemusí byť uvedená amortizačná tabuľka, z ktorej bude vyplývať, aká časť každej splátky bude započítaná na istinu. Podľa súčasnej úpravy je postačujúce, ak rozpis jednotlivých položiek splátok sa uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá nie je automaticky súčasťou každej zmluvy. Aj vo vzťahu k náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, že zmluva nemusí byť vyhotovená na jednej listine a nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Termín konečnej splatnosti je uvedený priamo v zmluve. Zároveň poukázal na úpravu čl. 6, bodu 6.2 zmluvy. K dobe trvania zmluvy uviedol, že v prípade riadneho splácania je doba trvania 60 mesiacov. Žalovaná bola upovedomená tak o dobe trvania úveru, ako aj o termíne konečnej splatnosti. Ďalej uviedol, že oznámenie o vyhlásení o okamžitej splatnosti úveru doručoval obyčajnou poštou, lebo predtým bola žalovanej doručená výzva, pričom poukázal na deklaratórny charakter tejto listiny, ktorej účinky nastanú spätne momentom oboznámenia sa žalovanej s jej obsahom. Ďalej uviedol, že všetky predpoklady pre výpočet RPMN boli v zmluve uvedené. K úhradách žalovanej uviedol, že žalovaná uhradila po podaní žaloby dňa 25.1.2021, 25.2.2021 a 29.3.2021 sumy po 40 eur, preto zobral žalobu späť v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 120 eur. Po tomto čiastočnom späťvzati žaloby požadoval úhradu sumy 3 570,30 eur s úrokom z omeškania z tejto sumy od 29.5.2018 do zaplatenia.

8. Žalovaná v duplike trvala na podanom vyjadrení. Okrem toho namietla, že veriteľ pri skúmaní jej bonity nevyňaložil takú mieru odbornej starostlivosti, ktorú predpokladá zákon. Pri uzatváraní zmluvy nebola

vyzvaná na predloženie dokladov preukazujúcich skutočnú výšku jej mesačných výdavkov, keďže v čase poskytnutia úveru mala aj iné splátky úverov, ktoré prevyšovali sumu 80 eur a pri iných výdavkoch sumu 40 eur. Väčšinu úverov pritom splácala žalobcovi, resp. jeho právnenému predchodcovi, čo svedčí o nevynaložení dostatočnej miery odbornej starostlivosti v zmysle § 7 a § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. Týmto podľa nej došlo k hrubému zanedbaniu odbornej starostlivosti, teda jednak nie je veriteľ oprávnený požadovať jednorazové splatenie úveru a jednak je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Okrem úhrad uvedených žalobcom v čiastočnom späťvzati žaloby uhradila ešte 2 sumy vo výške 40 eur dňa 25.11.2020 a 23.12.2020.

9. K duplike pripojila kópie rôznych poštových poukážok z obdobia jún až august 2016 a 2 splátkové kalendáre týkajúce sa 2 úverov od Comnsumer Finance Holding, a.s.

10. K overovaniu bonity sa vyjadril ešte právny zástupca žalobcu, ktorý poukázal na skutočnosť, že žalovanej nebol ukradnutý občiansky preukaz a splňala riskové podmienky na poskytnutie úveru. Tiež podpisom zmluvy potvrdila, že poskytnuté údaje sú pravdivé. Žalovaná preukázala výšku mesačného príjmu, ako aj mesačné výdavky. Okrem toho vzal žalobu späť v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 110 eur vzhľadom na úhrady žalovanej dňa 25.11.2020 vo výške 40 eur, dňa 23.12.2020 vo výške 40 eur a dňa 28.4.2024 vo výške 30 eur. Po zohľadnení tohto späťvzatia žiadal zaviazat žalovanú na zaplatenie sumy 3 460,30 eur s úrokom z omeškania z tejto sumy od 29.5.2018 do zaplatenia.

11. V priebehu konania nový právny zástupca spol. Všeobecná úverová banka, a.s. aj spol. Intrum Slovakia s.r.o. predložil súdu podanie, ktorým oznámil postúpenie pohľadávky uplatnenej v tomto konaní na spol. Intrum Slovakia s.r.o. a navrhol pripustiť zmenu na strane žalobcu, s čím postupník súhlasil. K návrhu bolo pripojené odvolanie splnomocnenia zo dňa 28.6.2021 a príloha č. 1 k odvolaniu plnej moci, Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 21.6.2021, v ktorej sa postupník odvoláva na Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017, časť prílohy č. 3 so špecifikáciou postupovanej pohľadávky, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 24.6.2021 adresované žalovanej a dodatok č. 4 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 11.1.2021. Uznesením č.k. 6Csp/109/2020-145 zo dňa 6.9.2021 súd pripustil zmenu na strane žalobcu v zmysle podaného návrhu.

12. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal strany sporu, žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu. Právny zástupca žalobcu elektronickým podaním odoslaným dňa 12.1.2021 ospravedlnil svoju neúčast' a neúčast' žalobcu na pojednávaní z dôvodu pracovnej vyťaženia a hospodárnosti konania a navrhol rozhodnúť aj bez ich účasti. Zároveň vzal žalobu späť v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 490 eur vzhľadom na úhrady žalovanej dňa od 25.11.2020 do 4.1.2022 (teda zahŕňajúce aj predošlé späťvzatia žaloby - pozn. súdu) vo výškach od 20 do 40 eur. Takisto zobral žalobu späť v časti týkajúcej sa zaplatenia nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 67,08 eur. Po zohľadnení tohto späťvzatia žiadal zaviazat žalovanú na zaplatenie sumy 3 133,22 eur s úrokom z omeškania zo sumy 3 623,22 eur od 29.5.2018 do 25.11.2020 a postupne zo súm znižujúcich sa podľa vykonaných úhrad. Uvedené späťvzatie žaloby bolo doručené krátkou cestou právnenému zástupcovi žalovanej pred pojednávaním.

13. Právny zástupca ospravedlnil neúčast' žalovanej na pojednávaní a súhlasil s čiastočným späťvzatím žaloby. Ďalej trval na doterajších vyjadreniach, ktoré v krátkosti zhrnul a zároveň namietol aktívnu pasívnu legitímáciu žalobcu vzhľadom na to, že predčasné zosplatenie úveru považuje za neplatný právny úkon, keďže nespĺňa zákonom stanovené znaky, náležitosti a podmienky bezvadného právneho úkonu. V oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti absentuje uvedenie splátky, pre ktorú bol úver zosplatený, Vzhľadom na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách v spojení s ustanovením § 525 ods. 2 Obč. zákonníka preto považoval postúpenie pohľadávky medzi pôvodným veriteľom a žalobcom za neplatný právny úkon z dôvodu nezrozumiteľnosti a neurčitosti tohto úkonu, ktorý je v dôsledku toho neplatný. Z opatrnosti vzniesol aj námietku premlčania. Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhol žalobu zamietnuť.

14. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými v priebehu konania ako sú uvedené vyššie (v bodoch 3, 4, 6 a 9 odôvodnenia) zistil tento skutkový stav:

15. Právny predchodca žalobcu, spol. Consumer Finance Holding a.s., uzavrel so žalovanou dňa 19.7.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 7570502906, ktorú právny predchodca žalobcu evidoval pod číslom 6237098. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej ako fyzickej osobe spotrebiteľský úver vo výške 5 000 eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť požičané finančné prostriedky v 60 mesačných splátkach po 127,74 eur so splatnosťou prvej splátky dňa 20.8.2016 a termínom konečnej splatnosti dňa 20.7.2021. V zmluve boli ďalšie náležitosti uvedené nasledovne: druh úveru: bezúčelový spotrebiteľský úver, fixná ročná úroková sadzba vo výške 19,90 %, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej aj RPMN) vo výške 19,90 %, priemerná ročná percentuálna miera nákladov vo výške 16,36 %, odplata 19,90 %, najvyššia prípustná výška odplaty 24,92 %, celková čiastka vo výške 7 664,40 eur, celkové náklady spotrebiteľa vo výške 2 664,40 eur, ďalšie splátky splatné vždy: do 20. dňa v mesiaci a pri dobe trvania zmluvy bolo uvedené „do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy“. V bode 7 zmluvy bol uvedený splátkový kalendár, z ktorého vyplýva rozdelenie každej splátky na istinu, úroky a poistenie (poistenie nebolo zvolené). V zmluve boli dohodnuté ďalšie práva a povinnosti zmluvných strán, okrem iného aj vzorec výpočtu RPMN s označením premenných písmenom abecedy, pričom pri údajoch o úvere vyššie uvedených, ktoré sa zahŕňali do vzorca, bolo v zátvorke uvedené to ktoré písmeno, ako aj možnosť veriteľa požadovať predčasné splatenie úveru za podmienok upravených v bode 10.2 zmluvy. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovaná uhradila po poskytnutí úveru do dňa 31.10.2020 sumu 2 849,71 eur (väčšina úhrad uvádzaných žalovanou v jej prvom vyjadrení k žalobe už bola zahrnutá v prehľade splátok okrem 4 splátok uhradených od 25.11.2020 do 25.2.2021) a následne uhradila splátky v celkovej výške 490 eur od 25.11.2020 do 4.1.2022 (11 splátok po 40 eur, 1 splátka vo výške 20 eur a 1 splátky vo výške 30 eur; tieto splátky vyplývajú z posledného čiastočného späťvzatia žaloby (splátka dňa 29.3.2021 bola uvedená 2 krát), ktoré právny zástupca žalovanej nenamietal). Vzhľadom na omeškanie žalovanej s viac ako 3 splátkami právny predchodca žalobcu listom označeným ako predžalobná upomienka zo dňa 28.3.2018 vyzval žalovanú na úhradu dovtedy dlžných splátok do 5.5.2018 s tým, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 01/2018, bude právny predchodca žalobcu oprávnený úver zosplatiť. Túto upomienku si žalovaná prevzala dňa 12.4.2018. Keďže žalovaná na upomienku nereagovala, právny predchodca žalobcu vyhotovil dňa 23.5.2018 oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktorým oznámil žalovanej, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu a žiadal žalovanú o jeho úhradu. Toto oznámenie bolo podľa tvrdenia žalobcu doručované obyčajnou zásielkou, čo však žalovaná poprela. Po podaní žaloby bola medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. (ako právnym nástupcom zaniknutej spol. Consumer Finance Holding, a.s.) a súčasným žalobcom uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, podľa prílohy ku ktorej predmetom postúpenia bola aj pohľadávka uplatnená v tomto konaní, a to ku dňu 21.6.2021.

16. Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

17. Podľa § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 1 ods. 2 prvé dve vety zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

19. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 52 ods. 1 OZ účinného v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 3 OZ účinného v čase podpísania zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 52 ods. 4 OZ účinného v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53 ods. 9 OZ účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase postúpenia pohľadávky, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

26. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

27. Súd vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby v prvom rade zastavil konanie v zmysle § 144 a § 145 ods. 2 C.s.p. v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 490 eur, s čím právny zástupca žalovanej súhlasil.

28. Ďalej sa súd zaoberal charakterom zmluvného vzťahu uzavretého medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pri ktorej právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojho podnikania, kým žalovanej bol úver poskytnutý ako fyzickej osobe nepodnikateľovi. Táto skutočnosť ani nebola sporná, podobne ako aj všetky ostatné súdom zistené okolnosti prípadu uvedené vyššie okrem skutočnosti, či sa do dispozičnej sféry žalovanej dostalo oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru a či zmluva obsahovala všetky náležitosti.

29. Následne sa súd vysporiadal s otázkou aktívnej legitímácie. Pri skúmaní aktívnej vecnej legitímácie súd zisťuje, či žalobca je nositeľom práva vyplývajúceho z hmotného práva. Túto súd skúma vždy. V danom prípade ide o pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola postúpená tretej osobe, čiže v tomto prípade aktívna legitímácia úzko súvisí so splnením podmienok upravených v § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v nadväznosti na splnenie podmienok § 53 ods. 9 OZ.

30. Vo vzťahu k aktívnej legitímácii žalobcu je v danom prípade dôležité prihliadať na to, či boli splnené podmienky na postúpenie práv zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravené v cit. § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Tento zákon upravuje podmienky poskytovania určitého druhu úverov (konkrétne spotrebiteľských úverov). Jednou z podmienok na postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru upravenej v tomto ustanovení je, že postupovaná pohľadávka je splatná v celom rozsahu, teda že je buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. nastala splatnosť už aj poslednej splátky alebo ide o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zrejmé, že konečná splatnosť úveru mala nastať až poslednou splátkou splatnou dňa 20.7.2021, teda splatnou v celom rozsahu mohla byť v čase postúpenia pohľadávky iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v cit. § 53 ods. 9 OZ, ktorý pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinností dlžníka. K žalobe bola pripojená predžalobná upomienka s dokladom preukazujúcim jej doručenie žalovanej. Podobne k žalobe bolo pripojené aj oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Právny predchodca žalobcu, ani žalobca však počas celého konania nepriložili doklad o doručení alebo doručovaní oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovanej, pričom právny predchodca žalobcu iba v žalobe uviedol, že toto oznámenie bolo doručované obyčajnou poštou. Žalovaná však poprela, že by sa toto oznámenie dostalo do jej dispozičnej sféry. Je zrejmé, že predčasné zosplatnenie úveru je podstatným zásahom do práv a povinností zmluvných strán, keď veriteľovi vzniká právo žiadať a na druhej strane dlžníkovi vzniká povinnosť uhradiť celý zostatok úveru naraz. Vzhľadom na závažnosť následkov spojených so zosplatnením dlhu je podľa názoru súdu dôvodné požadovať, aby takýto právny úkon bol preukázateľne odoslaný dlžníkovi, teda aby bolo preukázané, že sa oznámenie o zosplatnení dostalo minimálne do dispozičnej sféry dlžníka (podobne ako aj výzva veriteľa na úhradu dlžných splátok s upozornením na možnosť zosplatnenia dlhu, ktorej doručovanie v tomto prípade mal súd preukázané). Takéto doručenie oznámenia, resp. minimálne jeho odoslanie na adresu žalovanej súd nemal preukázané. Navyiac žalobcom predložené oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru neobsahuje uvedenie dňa, ku ktorému bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Ide pritom o podstatnú informáciu pre dlžníka, keďže od tohto dňa sa menia práva a povinnosti zmluvných strán, a to jednak v zmysle už vyššie uvedenej straty výhody splátok, ako aj vo vzťahu napr. k možnosti požadovať úrok z omeškania z celého zvyšku úveru, právo požadovať prípadné ďalšie sankcie spojené so zosplatnením úveru a pod. Táto informácia je samozrejme podstatná aj pre rozhodnutie súdu vzhľadom na potrebu skúmania, od kedy má veriteľ právo na vyššie uvedené nároky, ako aj na ďalšie nároky vyplývajúce z predčasnej splatnosti úveru, príp. aj pre účely posúdenia otázky prípadného premlčania nároku. Toto oznámenie je preto potrebné považovať aj za neurčité. Je nepochybne právom veriteľa rozhodnúť sa, pre ktorú omeškanú splátku zosplatní dlh a k zosplatneniu neprichádza automaticky, ale na druhej strane je potrebné uviesť, že k tomuto úkonu môže veriteľ pristúpiť jednak iba za splnenia podmienok upravených v § 53 ods. 9 a § 565 OZ a jednak ak sa rozhodne úver zosplatniť, je potrebné z vyššie uvedených dôvodov vyžadovať, aby takéto zosplatnenie bolo určité, čo zahŕňa aj uvedenie dňa, ku ktorému je úver zosplatnený. Za tohto stavu súd uzavrel, že neboli splnené podmienky na platné vyhlásenie úveru za predčasne splatný. Ak úver nebol platne zosplatnený, následné postúpenie pohľadávky z celého úveru je v rozpore s cit. § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., a to konkrétne s požiadavkou postúpiť úver buď po konečnej splatnosti úveru alebo po jeho platnom vyhlásení za predčasne splatný. Súd teda nemal preukázané podmienky na postúpenie pohľadávky podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

31. V danom prípade je pritom potrebné dať za pravdu žalovanej aj v tom smere, že v danom prípade nebol právny predchodca žalobcu oprávnený vyžadovať od žalovanej ako spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru z dôvodu, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. (viď § 11 ods. 2 zák. č. 19/2010 Z.z.). Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere síce vyplýva, že právny predchodca žalobcu zisťoval a aj zistil určité údaje o žalovanej ohľadne jej zamestnania, osobných, príjmových a výdavkových pomerov, ale v priebehu celého konania žalobca ani jeho právny predchodca nepredložili žiadne dôkazy na preukázanie, z akých dokladov vychádzali pri posúdení bonity žalovanej. V zmluve o úvere je pri dokladoch pripojených k zmluve (čl. III. zmluvy) uvedené, že bol predložený iba občiansky preukaz a potvrdenie o príjme, ale nie sú uvedené žiadne podklady, z ktorých právny predchodca žalobcu vychádzal pri údajoch o mesačných výdavkoch. Za tohto stavu nie je možné overiť, či sa právny predchodca žalobcu uspokojil len s údajmi od žalovanej bez ich overenia alebo tieto údaje aj reálne

niekde overil a ak áno, tak akým spôsobom. Uvedenému názoru o zanedbaní odbornej starostlivosti nasvedčuje napr. aj skutočnosť, že podľa zmluvy mala žalovaná mať mesačné výdavky na SIPO a náklady na bývanie vo výške 40 eur, ale podľa poštových poukážok pripojených žalovanou k duplike uhrádzala v máji 2016 za vodu spol. Podtatranská vodárenská prevádzková spoločnosť, a.s. sumu 75,76 eur, Východoslovenskej energetike a.s. za elektrinu sumu 62,40 eur, v auguste 2016 zaplatila spol. Slovak Telekom, a.s. sumu 27,41 eur a v júni 2016 ZŠ s MŠ v U. sumu 20,40 eur, čo je podstatne viac ako je suma 40 eur uvedená v zmluve. Podobne podľa zmluvy mali byť výdavky žalovanej na úvery vo výške 80 eur mesačne, ale podľa priložených poštových poukážok a splátkových kalendárov v čase uzatvárania zmluvy o úvere splácala žalovaná 2 úvery v spol. Consumer Finančne Holding, a.s. (teda so spoločnosťou, s ktorou uzatvárala ďalšiu zmluvu o úvere, nároky z ktorej sú predmetom tohto konania), a to vo výške 27 eur (tento úver mala splatiť k 20.8.2016) a 36,02 eur (posledná splátka splatná dňa 20.10.2017), spoločnosti VÚB, a.s. uhradila v júli 2016 sumu 33,19 eur, spoločnosti ZincEuro, a.s. (spoločnosť sprostredkujúca pôžičky - pozn. súdu) uhradila v júni 2016 sumu 18,12 eur. Aj v tomto smere skutočné údaje o výške úverov boli vyššie, ako údaj uvedený v zmluve. Na tomto závere nič nemení ani predložený súhlas podľa zákona o ochrane osobných údajov, keďže tento slúžil na poskytnutie údajov o žalovanej spoločnosti uvedeným v súhlase, ale tento nijako nepreukazuje prípadnú lustráciu údajov o žalovanej v určitých registroch dostupných právnenému predchodcovi žalobcu. Jedine od Sociálnej poisťovne právny predchodca žalobcu mohol na základe súhlasu žalovanej podľa zákona o ochrane osobných údajov požadovať určité údaje o žalovanej, ale či ich skutočne vyžiadal a v akom rozsahu nevyplýva ani z tohto súhlasu a ani zo žiadneho predloženého listinného dôkazu. Väčšia časť úverov pritom bola žalovanej poskytnutá buď právnym predchodcom pôvodného žalobcu alebo pôvodným žalobcom, teda aspoň tieto údaje mali byť právnym predchodcom žalobcu známe.

32. Navyše je pravdou, že v čase postupovania pohľadávky ju už postupovala banka, od ktorej nemal súd preukázanú žiadnu výzvu na zaplatenie dlhu, ktorú by pred postúpením pohľadávky zaslal žalovanej, teda aj námietka žalovanej o nesplnení podmienok na postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách sa javí ak dôvodná, čo by malo za následok tiež neplatnosť postúpenia pohľadávky.

33. Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca platne nadobudol pohľadávku uplatnenú v tomto konaní od jeho právneho predchodcu, súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

34. Vzhľadom na zamietnutie žaloby z vyššie uvedených dôvodov sa súd už bližšie nezaoberal námietkami žalovanej týkajúcimi sa náležitostí úverovej zmluvy, keďže pre rozhodnutie sú v tomto prípade bezpredmetné (vzhľadom na zamietnutie žaloby v celom rozsahu z iného dôvodu). K týmto však súd len poznamenáva, že tieto námietky žalovanej by súd nepovažoval za dôvodné, keďže všetky namietané náležitosti v zmluve podľa názoru súdu boli uvedené, a to aj s prihliadnutím na názory NS SR vyjadrené v poslednej rozhodovacej činnosti týkajúcej sa jednak povinnosti rozpisu splátok na istinu, úroky a poplatky, ktorých rozpis na konkrétne položky NS SR nepovažuje za potrebné (porovnaj napr. rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018, 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.4.2018, 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.4.2018, 4Cdo/65/2018 zo dňa 26.9.2018, 5Cdo/132/2018 zo dňa 29.10.2018, 2Cdo/235/2017 zo dňa 21.12.2018, 3Cdo/45/2018 zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 4Cdo/187/2017 zo dňa 23.4.2018), ako aj týkajúce sa údajov potrebných na výpočet RPMN, ktoré podľa názoru NS SR vysloveného v rozhodnutí sp. zn. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.2.2021 stačí uviesť v zmluve bez potreby ich špeciálneho označovania ako predpokladov pre výpočet RPMN a zo zákona o spotrebiteľských úverov nevyplýva ani povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Podobne údaj o dobe trvania zmluvy súd považuje za dostatočný, keďže tento nie je možné presne uviesť vzhľadom na to, že na začiatku vzťahu nie je zjavné, či dlžník uhradí všetky záväzky riadne a včas, pričom pri riadnom splácaní vie z termínu konečnej splatnosti určiť jednoducho aj termín ukončenia doby zmluvy. Takisto v danom prípade bola určená jedna úroková sadzba, nie viacero úrokových sadzieb, preto námietka o absencii uvedenia rôznych úrokových sadzbách je absolútne bezpredmetná. Námietka premlčania žalovanej je vzhľadom na zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti takisto bezpredmetná.

35. O nároku na náhradu trov súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovaná bola v konaní v celom rozsahu úspešná (späťvzatie žaloby bolo síce vykonané pre správanie sa žalovanej, ale vzhľadom na dôvod zamietnutia žaloby by výsledok sporu bol rovnaký bez ohľadu na to, či by žalovaná vykonala nejaké úhrady), teda má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v

rozsahu 100 %. Súd preto priznal žalovanej voči žalobcovi plnú náhradu trov konania. O výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.